

10. stran

Slovenka stoletja Bernarda Pulko

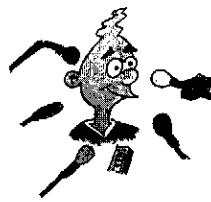
19. junija 1997 se je Benka Pulko s Ptuja odpeljala dogodivščinam naproti oz. z motorjem okoli sveta. Vrnila se je decembra 2002. PET LET IN POL all natančneje 2000 DNI kasneje. Osvojila Guinnessov rekord za najdaljšo žensko vožnjo glede na čas trajanja potovanja in prevoženo razdaljo. Prišla nazaj v Slovenijo – izdala knjigo, ki je že mesece razprodana, postala Slovenka leta 2003 in po mojem mnenju si zaslужi naslov SLOVENKA STOLETJA!!!

dijak

Marko Cerjan

Srednja šola za gostinstvo in
turizem Maribor

SLOVENKA STOLETJA - Bernarda Pulko

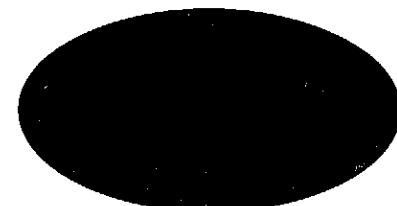
Ne načrtuj, samo POJDI!!!

19. junija 1997 se je Benka Pulko s Ptuja odpeljala dogodivščinam naproti oz. z motorjem okoli sveta. Vrnila se je decembra 2002. PET LET IN POL ali natančneje 2000 DNI kasneje. Osvojila Guinnessov rekord za najdaljšo žensko vožnjo glede na čas trajanja potovanja in prevoženo razdaljo. Prišla nazaj v Slovenijo – izdala knjigo, ki je že mesece razprodana, postala Slovenka leta 2003 in po mojem mnenju si zaslужi naslov SLOVENKA STOLETJA!!!

Leta ste bili ženska. Kako ste se počutili kot ženska leta?

Tako kot leta prej, ko to nisem bila in tako kot bo verjetno naslednje leto, ko se bo ta čast izteklila. Sicer pa malo bolj privilegirano na recimo bencinskih črpalkah, pošti, različnih uradih in še kje. Pa nisem prepričana, da je to zaradi Slovenke leta. Bolj se mi zdi, da zaradi kosa življenjske poti in dela, ki ga pozna veliko Slovencev.

Se je življenje za Vas kaj spremenilo?

Jasno, življenje je edina koordinata, ki je večna spremenljivka. Spremeni se od večera do novega jutra, slednji dan prinese kako spremembo. Še dobro, da je tako. Sicer bi bilo neskončno dolgočasno.

Prepotovali ste kar precejšen del sveta, sami na motorju. Se razlog za potovanje skriva kje v otroških željah?

Rekla bi, da ne. Res je, da so mi bila potovanja všeč, odkar se spomnim, da živim. Nikoli pa nisem načrtovala ničesar podobnega.

Zgodila se je ideja, pravzaprav zelo pozno, slabega pol leta, preden sem se potem resnično odpeljala v svet.

Nam lahko zaupate kakšno nenavadno prigodo, ki se Vam je zgodila na poti?

Veliko jih je. Veliko preveč, da bi si morala izbrati eno samo. Ker bi sicer naredila krivico vsem drugim ... V glavnem je bila vsaka od njih nepozaben unikat, ki se mi zagotovo ne bi zgodil, če bi čemela doma.

Veliko držav, veliko prigod, kje pa je bilo najlepše?

Doma.

Kako je potovanje vplivalo na Vas?

Zelo. Dotikalno se me je slednji dan, prinašalo je izzive, ki jih življenje doma ne bi nikoli znalo

postreči, ponujalo mi je možnosti, ki jih dobi le redko kdo. Jasno, sooblikovalo me je. Z veliko intenziteto in veliko pozitivnega naboja.

Kje pa ste srečali ljudi, s katerimi bi si lahko delili ulico?

Načeloma sem prilagodljiva in bi lahko sosedovala s komer koli, ki je pošten in dobrih namer. Pa naj bo bel ali črn, govoriti ta ali oni jezik in zaradi mene veruje v drevo ali ne vem kakšnega boga.

Kako so Vas gledali ljudje, ko ste se peljali mimo njihove vasi ali mesta?

Radovedno, z veliko zanimanja, včasih malo neverno, da sem zares sama. Še lep čas po mojem prihodu je večina ljudi pričakovala, da se bo od nekje primajal za menoj še kakšen motor ali spremjevalec. Jasno, pričakovanja so bila zaman ...

Knjiga je že izšla. Na kakšen način jo promovirate?

Ne promoviram je več. Je že nekaj mesecev razprodana.

Nekaj najbolj zanimivih stvari, ki jih lahko najdemo v knjigi ...

Rekla bi, da naslov. Po Zemlji okoli Sonca. Vse ostalo pa lahko preberete v njej. Zato je bila vendar napisana ...

Če se lahko še dotaknem Vaše zasebnosti. Kje je družina?

Doma. Niram veliko časa zanje. Živijo drugačno, počasnejše življenje. No, tu in tam se celo uskladimo in se uspemo srečati za kako kosilo, hiter klepet ali kaj podobnega.

Načrti za prihodnost? Še kdaj, zakaj in kdaj?

Načrte za prihodnost si izmišljujem vsak dan sproti. Glede na potrebe, voljo in razpoloženje. V glavnem se trudim, da ne izgubljam preveč energije z načrtovanji. Saj veste, da človek obrača, Bog pa obrne. Naj se godi, kar se goditi

mora. Verjamem, da najboljšemu ne bom ušla!

Še misel za naše bralce – dijake?

Povedala bom tole misel, izposojeno od gospoda Schillerja:

»Človeka njegove volja naredi velikega – ali majhnega!« Naj bo za spodbudo k razmišljjanju, da je usoda v vaših lastnih rokah.

Misel novinarja: »Ostanite takšni, kot ste. Ne ozirajte se na trnje, ki stoji na poti. Če se še kam odpravljate, Vam želim predvsem varno in zanimivo pot.«

»Hvala. Trnje krepi podplate in duha, zato se tu in tam srečanje z njim tudi izplača.«

